

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPILAPJA

A Magyar Kommunista Párt első nagyszegedi konferenciája

A szanálás terheit a nagytőke viselje — Állami ellenőrzés alá kell helyezni a nagybankokat és a nehézipart — Révai elvtárs országos jelentőségű beszéde a Kommunista Párt nagyszegedi értekezletén

(Szeged, február 18) A Magyar Kommunista Párt február 17-en, vasárnap tartotta első nagyszegedi pártértekezletét. Eljőttek Szeged, Szőreg, Tápé, Deszk, Dorozma, Kübekháza kiküldöttei, parasztok, munkások, értelmiségiek, hogy meghallgassák és beszámoljanak párunk eddigi munkájáról és utbaigazítást kapjanak az elkövetkezendő harcok menetére, hogy elmondják panaszait, észrevételeiket és javaslataikat az egész magyar nép érdekében.

Az értekezletet Tombácz Imre elvtárs, nemzetgyűlési képviselő nyitotta meg. Az értekezlet egyhangú lelkesedéssel a következő szövegű táviratot küldte Rákosi Mátyás elvtársnak:

„Az első nagyszegedi pártkonferencia kiküldöttei üdvözlétüket küldik pártunk vezérének. Biztosítjuk önt ragaszkodásunkról és hogy az előttünk álló harcokból teljes erővel kivesszük részünket. A Magyar Kommunista Párt Vezetőségének pedig ezt a táviratot küldte: „Az első nagyszegedi Pártkonferencia kiküldöttei üdvözlétüket küldik pártunk vezérének, Erős akaratú várjuk utasításait az elkövetkezendő harcokban”. Ezután Révai József elvtárs, Szeged nemzetgyűlési képviselője mondotta el mintegy két óra hosszat tartó nagyszabású politikai beszámolóját.

Bevezetőben a Budapesten néhány nappal ezelőtt lezajlott fasiszta tüntetésről szólt, melyre a két munkáspártnak a gyűlése, majd az utcára vonulása volt a válasz. — Ha a reakció a harcot a demokrácia ellen ki akarja vinni az utcára — mondotta — akkor a budapesti munkásság áll elébe. Összpontosítani fogjuk erőnket. Ez a harc most kezdődött, de még ki fog bontakozni és komoly formákat fog önteni.

— A választások eredménye egy olyan politikai helyzetet hozott. — folytatta Révai elvtárs —, amelynek következtében sem a reakció nem tudott komolyan előretörni, sem a magyar demokrácia balszárnya, elsősorban a két munkáspárt egységfrontja. Tehát, feladatunk nem lehet más, mint ennek az egyensúlyi állapotnak elhárítása az utból és az egyhelyben topogás megszüntetése.

Ezután a reakció három csoportjával foglalkozott Révai elvtárs.

Először is legszembetűnőbb a nagy-papok viselkedése. A reakció Mindszenty palástjába fogzokdik. A fasiszták most belkapaszkodnak egy magas klérus ruhájába. Mintahogy a fasiszmus a háború után sem semmisült meg Magyarországon, ugyanúgy a földbirtokreform végrehajtásával sem semmisült meg végleg a nagybirtokos reakció. Ez az első csoportja a reakciónak.

A második csoport a Kisgazdapárt jobbszárnya. A Kisgazdapárt jobbszárnyán igen komoly erők voltak és vannak, amelyeknek nem szívügye a magyar demokrácia és amelyek kezétfognak a nagybirtokos fasiszta reakcióval, hogy visszafelé fordítsák a magyar demokrácia szekerét.

A harmadik csoportja a reakciónak a dzsentrí reakció az államapparátus-

bán, a közigazgatásban, az államhivatalokban.

A továbbiakban a hadseregben meghuzódó reakciós tisztokról beszélt. A tisztek száma igen magas. Például két hadosztályban 18.000 tiszt volt. Zentai államtitkár ezeknek a tiszteknek szelnekresztését megkezdte és nyugdíjigény nélkül bocsátja őket. A közigazgatás megtisztítása is egyik legfontosabb feladat. Ki kell söpörni a szemetet — mondotta.

A csongrádi konferencián elhangzott a szegedi népbíróság kritikája. A dolgozók a szegedi népbíróság ellen szólaltak föl. A szabotázs a bírói és ügyészi apparátus részéről javában folyik.

A negyedik csoport a legveszedelmesebb és legerősebb: ez a szabotáló nagytőkének a reakciója. Ezután Sulyok Dezsőnek a gazdasági főtanács ülésén elhangzott támadását ismertetette, amely támadás mögött a nagytőke rohama húzódott meg. A nagytőkéknek igen komoly vagyonuk van még ma is, mégpedig aranyban. S hogy szerezték ezt? A dolgozók révén, azok munkája révén.

Ausztriában a nyilasok és németek által elhurcolt magyar javak tömege fekszik. Ezeknek a javaknak az értéke körülbelül 17 milliárd arany pengő. Ha ezt mi megkaphatnánk, vagy csak egy részét, akkor nem hat év alatt, hanem két hét alatt a mellényzsebünkben ki tudnánk fizetni a háromszázmillió dolláros jóvátételt. A Kommunista Párt kezdeményezésére a magyar kormányzat tett is lépéseket annak érdekében, hogy ezeket a javakat visszakapjuk, de az amerikai kormány azt válaszolta, hogy csak a békekötés után kaphatjuk vissza. Addig pedig az ott kint állandóan fog. Hogy nem akarják visszaadni azt, ami a miénk, abban nem csak az amerikai kormány keze van, hanem a magyar nagytőke keze. A GyOSZ-nak egy külön bizottsága Ausztriában azon dolgozik, hogy ezeket a javakat ne kapjuk vissza.

Az önellátók elszámoltatásáról szólva kijelentette, hogy itt is szabotázs folyik, ezt bizonyítja az is, hogy Szeged környékéről csak hatvan vagon gabonát szolgáltatott be.

A szabotázsok további kirívó példája az, ami az új kollektív szerződésekké történik. Az új kollektív szerződésnek az a rendelkezése, amelynek

révén a munkásság bérének egy részét természetben kapja meg, egyik komoly vívmánya volt a dolgozóknak. A vállalatok azonban a természetbeni ellátást nem teljesítik, hanem pénzben fizetik. Ezt a rendelkezést tehát visszafordítják fegyverként a munkásság ellen és eszközül használják az infláció fokozására.

— A két munkáspárt közösen megindította országosan a szénecatát. Elértük azt, hogy a napi széntermelés túlhaladta a kétszáz vagont és egy hónap leforgása alatt elérjük a 2500 vagont. A széntermelés fokozásán áll vagy bukik harcunk. A harc pedig, amit a gazdasági bajok ellen folytatunk elsősorban, nem gazdasági, hanem politikai kérdés.

A továbbiakban a sovinszta propaganda ellen beszélt. A reakció irredenta politikát akar követni, de ezt a békétárgyaláson nem veszik komolyan, ennek inkább csak belpolitikai célzata van, hogy ezzel a hangos propagandával eiszigeteljék a kommunista pártot és az egész munkásszót, hogy aztán meglehessen csinálni a szanálást. Magyarországon volt már egyszer infláció a huszas években, amikor guzsba kötötték a parasztot és a munkást és áthárították rájuk az infláció minden terheit. Ezzel állunk most szemben életrehalálra. Mi is akarunk csinálni egy szanálást de nem Bethlen István módjára, hanem a mi módunkon. A szanálás terheit jelentős mértékben a gazdagok, vagyonosok és a nagytőke fizesse. E körül folyik a harc Magyarországon.

A Magyar Kommunista Párt kidolgozott egy szanálási tervet; amit átnyújtott a Szociáldemokrata Pártnak és a kormányzatnak is, hogy egységesen dolgozzunk az ország szanálása érdekében.

Először is takarékoskodás az állami pénzügyek terén. Továbbá szigorú állami ellenőrzés alá kell helyezni a nagybankokat, ügyvitelének minden terén. Vonatkozik ez a határozat a Magyar Nemzeti Bankra is, hogy a Nemzeti Bank a jövőben valóban a nemzet bankja legyen, ne idegen test és állam az államban. A következő fontos dolog, hogy a Darányi volt miniszterelnök által adott nemzeti ajándékokat a nagyipartól visszavegyük. Mégpedig nem papírpénzben, hanem arany pengőben, s ha

ezt az urak nem tudják visszafizetni, akkor részesedést fogunk követelni ezeknek a nemzeti ajándékoknak fejében az állam számára. Végét kell vetnünk annak a játéknak, amit a nagytőke folytat a magyar iparvállalatok elidegenítése, külföldre való átjuttatása érdekében.

A kormány rendelje el az összes részvények bemutatását, hogy megvizsgálhassák, lerótták-e a tíz százalékos részvényadót és csak magyar állampolgárok tulajdonában maradjanak ezek a részvények.

A kötött gazdálkodás kiépítéséről szólt a továbbiakban. Végét akarunk vetni a túlzott szabadforgalomnak — mondotta Révai elvtárs —, ami a mai áruhiány közepette nem más, mint szabadrablás a dolgozóktól bőrére.

Szanálási tervünk követeli, hogy az állam vegye állami kezelésbe a magyar nehézipart, ami lényegében három-négy mammutüzemet érint. Például a csepeli gyárat, a két Ganzgyárat és a Rimamurányi vasműveket.

Végül szanálási tervünk követeli a túlméretezett és reakciókkal teletömött államapparátus csökkentését, 40-50 százalékos létszámcsonkításra van szükség. Ez gazdaságilag éppoly szükséges, mint politikailag. Ki akarjuk söpörni az államigazgatásból a demokrácia ellenségeit. Létszámcsonkítás követelésünk olyan részletet is tartalmaz, amely szerint a 45 éven aluliak nem kapnak nyugdíjat.

Hogy szanálási tervünk megvalósuljon, tömegharcra van szükség. Mit jelent a tömegharc? A tömegharcnak, amióta van munkásmozgalom, a legkülönfélébb formáit ismerjük. Van nekik élesebb fegyverei és vannak kevésbé éles fegyverei. Ha szükséges valamennyi fegyvert igénybevevünk.

Az egyik legfontosabb feladat ebben a meginduló harcban — folytatja beszámolóját Révai elvtárs —, mozgósítani, új életre kelteni a demokráciának a nép szerveit, a nemzeti bizottságokat, a földigénylő bizottságot, a termelő bizottságot és az üzemi bizottságot és megszervezni a népi önszerveletet.

A nagybirtokos reakció működéséről szólva, ismertette a Szabolcs vármegyében történt visszaéléseket. Ne várjuk meg — mondotta —, hogy a reakció végrehajtsa a tervét, hanem állítsuk talpra az új gazdákat és a földigénylő bizottságokat is meg kell tölteni harci szellemmel.

— Meg kell szervezni a demokrácia balszárnyának, az ellentámadást a gazdasági és politikai reakció ellen, hogy véget vehessünk az egyhelyben topogásnak és megváltoztassuk erőviszonyunkat a mi javunkra. Ezt

Anglia elismerte a román kormányt

(Bukarest, február 18) A román kormány hivatalos jelentésében közölte, hogy az angol kormány, elismerte az ellenzéki pártok képviselőivel kijelölt román kormányt. Az Egyesült Államok kormánya ugyancsak elfogadta a román kormány által nyújtott biztosítékokat. A moszkvai

rádió méltatta, hogy a Groza-kormány valóra váltotta az eddig hihetetlennek tűnő mesét, a román-magyar barátságot. A román-magyar együttműködés rendkívüli jelentőségű, bár kétségtelenül megállapítható, hogy ettől függ a kelet-európai béke, illetve annak tartós biztosítása.